

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a Gyűlvészi Ügyvédi Iroda, dr. Pál András Ferenc ügyvéd által képviselt felperesnek, a Bratianu és Izsó Ügyvédi Iroda, dr. Izsó Ignác által képviselt alperes ellen határozat megtámadása és kártérítés iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2011. március 21. napján meghozott 29.P.20.878/2010/12. számú ítélete ellen a felperes részéről 13. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

R é s z í t é l e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének a határozat megsemmisítésére irányuló keresetet elutasító rendelkezését helybenhagyja, míg a kártérítési kereset, valamint az elsőfokú perköltség körében az első fokú ítéletet hatályon kívül helyezi és ebben a keretben az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására, és újabb határozat hozatalára utasítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 15.000 (tizenötezer) forint + ÁFA mértékű másodfokú perköltséget.

A felperes fellebbezési eljárásban felmerült perköltségét 21.000 (huszonegyezer) forint, valamint 8.000 (nyolcezer) forint + ÁFA összegben, míg az alperes fellebbezési eljárásban felmerült további perköltségét 8.000 (nyolcezer) forint + ÁFA összegben állapítja meg.

A részítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperes a módosított keresetében az alperes Fellebbviteli Bizottsága 2009. október 1. napján kelt 016/2009 számú, az alperes **IÁB** 2009. szeptember 3. napján

kelt I/1/2009 számú elsőfokú határozatot helybenhagyó határozatának a megsemmisítését kérte, figyelemmel arra, hogy azok jogszabállyal ellentétesek, továbbá 350.000 forint általános vagyoni kár megfizetésére kérte kötelezni az alperest a Ptk. 339. § (1) bekezdés 359. § (1) bekezdés és a 2004. évi I. tv. 10. § (3) bekezdése alapján.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy a felperes az alperes hatályon kívül helyező határozata folytán nem létező döntést támad, így annak vizsgálatára jogi lehetőség nincs, ezért a keresete jogalap nélküli. A kártérítés iránti keresetet jogalap hiányában kérte elutasítani.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, fizessen meg az alperesnek 125.000 forint perköltséget.

Az ítélet indokolásában kifejtette az elsőfokú bíróság, hogy a kereset 1989. évi II. törvény 10. § (1) bekezdése szerinti elbírálását döntően befolyásolta az a kereset benyújtását követően bekövetkezett körülmény, hogy az alperes saját hatáskörében felülvizsgálva az eredeti döntését, azt hatályon kívül helyezte és új eljárás lefolytatását rendelte el. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes új eljárása következtében az eredeti határozatok a per folyamán elenyésztek, ezért az eredetileg keresettel támadott határozatok vizsgálatára nem kerülhetett sor. Az alperes új eljárásának eredményeként meghozott alperesi határozatok pedig a keresetindítási határidő elmulasztása folytán nem voltak érdemben bíróság által felülvizsgálhatók. Utalt arra is az elsőfokú bíróság, hogy az alperes által a korábbi keresettel támadott határozatait hatályon kívül helyező és új eljárásra utasító döntését a kereset nem támadta, így annak bíróság általi felülvizsgálatára sem volt mód. Az alperes eljárása és a felperes perjogi mulasztása folyamatokként kialakult helyzet következtében az elsőfokú bíróság az eredetileg előterjesztett és a felperes által fenntartott határozat megtámadására irányuló kereseti kérelmét érdemben elbírálni nem tudta, mivel az előállt helyzetenél fogva nincs olyan alperesi határozat, amely a kereset alapján vizsgálható volna; nem létező határozat bírósági felülvizsgálatára nem látott törvényi lehetőséget. Kiemelése szerint az alperesnek az eredetileg támadott döntéseit hatályon kívül helyező határozatával a keresettel elérni kívánt helyzet megvalósult. Mindezek alapján a határozat felülvizsgálatára irányuló keresetet, mint jogalap nélkülit elutasította. A kártérítésre vonatkozó kereseti kérelem jogalapja körében sem tudott az elsőfokú bíróság eltekinteni attól a körülménytől, hogy a felperes az igényét nem létező, ezért joghatás kiváltására nem alkalmas döntésekre alapította, figyelemmel arra is, hogy a felperes egyéb tényállást nem tárt fel és egyéb jogi körülményre sem hivatkozott. A Ptk. 339. § (1) bekezdés felhívása mellett a támadott és nem létező határozatokkal összefüggésben előterjesztett kárigényt alaptalannak minősítette, mert nem létező és ezért joghatás kiváltására alkalmatlan döntéssel az alperes nem okozhatott kárt. A Pp. 215. § alapján - figyelemmel arra, hogy a felperes egyéb tényállási elemre, egyéb felróható magatartásra nem hivatkozott - jogellenes magatartás hiányában a kártérítési igényt mint alaptalant elutasította az elsőfokú bíróság. Mindezek alapján a további bizonyítási indítványt mint okafogyottat mellőzte.

A felperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság érdemi eljárás lefolytatására utasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet jogszabálysértő, a tényállásból helytelen következtetéseket vont le az elsőfokú bíróság és ennek következtében téves jogi értékelést tartalmaz az ítélet. Kifejtette, hogy a kereset egyértelmű volt, megfelelt mind a formai, mind a tartalmi követelményeknek, amelyek alapján az elsőfokú bíróság döntenie kellett volna a támadott határozat jogszerűségéről. Megítélése szerint amennyiben az elsőfokú bíróság érdemben vizsgálta volna a keresetét és azt alaposnak minősítve megállapította volna a megtámadott határozat jogellenességét, úgy a jogellenesség oka nem csak az azt követő, így ismételt jogellenes „megismételt eljárásra”, hanem az alperes teljes működésére is kihat. Jogi álláspontja értelmében a jogszabályok nem adnak lehetőséget arra, hogy a határidőben megtámadott határozat jogszerűsége arra tekintettel ne lenne érdemben vizsgálható, hogy a társadalmi szervezet később hatályon kívül helyezte. Hangsúlyozta, hogy az alperes a döntés hatályon kívül helyezésével és új eljárás elrendelésével éppen azt az alkotmányosságot erősítette meg, hogy ő jogszerűen dönthet ilyen ügyekben. Fenntartva a keresetmódosításban kifejtett érveit, megítélése szerint igazolta, hogy az alperes jogellenes határozata következtében, azzal összefüggésben kár érte. Jogi nonszensznek tartotta, hogy egy később hatályon kívül helyezett határozattal nem lehet kárt okozni. Hangsúlyozta, hogy a labdarúgó csak és kizárólag a bíróság előtt határidőben megtámadott határozat következményeként, e határozat hatálya alatt igazolt át másik sportegyesülethez; a megtámadott határozat hatálya alatti játékjog a felperes összességében meghatározható kára, továbbá sem a labdarúgóval, sem az átigazoló szervezettel szemben nem tud kárigényt érvényesíteni. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem tett megállapítást az **MFB** 2009. október 1. napján kelt, 016/2009. számú, az elsőfokú határozatot helyben hagyó jogszabálysértő határozata jogellenességének megállapítására irányuló keresete vonatkozásában, valamint, hogy az indokolás nem hivatkozik azokra a jogszabályokra sem, amelyeken az ítélet alapul.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta, megalapozottsága miatt. Kiemelte, hogy a megismételt eljárásban hozott határozatot a felperes nem támadta meg, mely mulasztás más sajátos jogi megoldásokkal többé nem pótolható és amely új határozat legitimálja az átigazolást, így a kárigény is alaptalan.

A fellebbezés részben alapos.

A határozatok megsemmisítésére irányuló keresetet az elsőfokú bíróság helytállóan utasította el. Tény, hogy az alperes a keresettel támadott határozatait hatályon kívül helyezte és megismételt eljárása keretében újabb határozatot hozott első és másodfok eljárásban is. Tény, hogy a felperes az alperes hatályon kívül helyező határozatát bíróság előtt nem támadta meg és a megismételt eljárás eredményeként meghozott alperesi határozatok tekintetében - elkészttség okán - jogerős pert megszüntető végzés áll rendelkezésre. Mindebből következően a keresettel támadott és a jelen fellebbezési eljárás tárgyát képező határozatok tekintetében a

felperes által elérni kívánt cél, azok hatályon kívül helyezése, az alperes saját eljárásával megvalósult, mely által nem létező határozat a keresettel támadott határozat, így bírósági felülvizsgálata oka fogyottá vált.

Ugyanakkor tévedett az elsőfokú bíróság, amikor arra a megállapításra jutott, hogy a nem létező határozatokkal összefüggésben előterjesztett kárigényt nyilvánvalóan, minden további vizsgálat nélkül alaptalannak minősítette, mert nem létező és ezért joghatás kiváltására alkalmatlan döntéssel az alperes nem okozhatott kárt.

Az alperesnek és az alperes tagjának, a felperesnek az eljárására a Sport törvény és az Etv. által meghatározott keretek között az autonóm működés során meghozott alperesi határozatok irányadók. Az alperes által meghozott, keresettel támadott határozatok, az abban foglaltak kötötték az alperest és a felperest e határozatok alperes általi hatályon kívül helyezéséig. Ennek megfelelően az annak megfelelő eljárás volt irányadó az e határozatokat hatályon kívül helyező 174/2009. (11. 05.) számú határozat 2009. november 5. napján történt meghozataláig. E tényekből pedig okszerűen következik, hogy az alperes 2009. október 1. napján hozott döntése 2009. november 5. napjáig kötötte mind az alperest, mind a felperest, a sportoló átigazolása tekintetében a határozatban foglaltak voltak az irányadók. A keresettel támadott határozatok lényegében egy hónap időtartamban hatályosultak, így joghatás kiváltására alkalmasak voltak. A felperes helytállóan hivatkozott arra, hogy a sportoló a keresettel támadott határozatok folytán szabadon átigazolhatóvá vált. A felperes előadása szerint kizárólag e döntés következtében lett szabadon igazolható játékos a sportoló, amelyből kára keletkezett, és amely kár az alperes hatályon kívül helyező határozatáig bekövetkezett. Önmagában az, hogy az alperes későbbi - a pert megszüntető végzéssel érintett - határozata következtében is szabadon átigazolható lett a játékos, egyéb tényadat és az **ÁSZ** hiányában nem teszi nyilvánvalóan alaptalanná a kártérítési keresetet. Mindezek alapján a felperes nem zárható el annak bizonyításától, hogy a keresettel támadott határozatok meghozatala és annak alperes hatályon kívül helyezési közötti időszakban - mintegy egy hónap időtartam alatt - kára merült fel az alperes jogellenes magatartása következtében. Az elsőfokú bíróság eltérő jogi álláspontja alapján nem hívta fel a felperest kártérítési követelése körében részletes tényelőadásra és bizonyításra, a kártérítési felelősség törvényi feltételeinek fennálltát érdemben nem vizsgálta. A Pp. 164. § (1) bekezdés alapján a felperest terheli annak bizonyítása, hogy a Ptk. 339. § (1) bekezdése szerint az alperes jogellenes magatartást tanúsított, mellyel okozati összefüggésben keletkezett kára és milyen összegű kára. A rendelkezésre álló adatok alapján kártérítési felelősség fennállta nem állapítható meg. E körben további tényelőadás, bizonyítás szükséges, amely meghaladja a másodfokú eljárás kereteit, ezért ebben a körben az első fokú tárgyalás megismétlése szükséges.

A megismételt eljárásban a kártérítési kereset vonatkozásában a bizonyítási teherről történő tájékoztatás és az **ÁSZ** beszerzése mellett szükséges a felperes felhívása részletes tényelőadás és bizonyítékai, bizonyítási indítványai előterjesztésére. Mindezek alapján lefolytatott szükséges bizonyítási eljárás eredményeként lesz az

elsőfokú bíróság abban a helyzetben, hogy a kártérítési keresetről megalapozott döntést hozzon.

A Fővárosi Ítéltábla ezért a Pp. 253. § (2) bekezdés alapján a 213. § (2) bekezdés szerint részítéletet hozott, az elsőfokú ítéletnek a határozatok megsemmisítésére irányuló keresetet elutasító rendelkezését helybenhagyta, míg a kártérítési kereset vonatkozásában a perköltségre is kiterjedően a Pp. 252. § (3) bekezdés alapján az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte és ebben a keretben az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezési eljárásban felmerült költségről a helybenhagyó rendelkezés tekintetében a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján határozott, amelyben az alperest képviselő ügyvéd díját a 32/2003. (VIII. 22.) MT. rendelet 3. § (2), (5), (6) bekezdés és 4/A. § (1) bekezdés alapján a kifejtett ügyvédi tevékenységre is figyelemmel, mérlegeléssel határozta meg. A hatályon kívül helyezett rész vonatkozásában, a másodfokú eljárásban felmerült költséget a Pp. 252. § (4) bekezdés alapján csak megállapította, amelynek viseléséről az elsőfokú bíróságnak kell határoznia az eljárást befejező határozatában. E vonatkozásban a felperes oldalán a lerótt kártérítési keresettel arányos fellebbezési illetéket, míg mindkét peres fél oldalán az ügyvédi díjat vette figyelembe a 32/2003. (VIII. 22.) IM. rendelet 3. § (2), (5), (6) bekezdés és 4/A. § (1) bekezdés alapján.

Budapest, 2011. november 24.

. Németh László sk.

a tanács elnöke

. Merőtey Anikó sk.

Dr. Molnár Ágnes

sk.

előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

Réczi Imréné
bíróügyi ügyintéző